

band

Pingel - 0:07

MdR, Nos Jazzgeschiedenis 558, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 11, Duke Ellington, deel 2. George Wein, die in Boston de jazz-club Storyville runde, werd in 1954 door de familie Lorrillard gevraagd ~~een~~ een openlucht jazzfestival te organiseren in Newport, Rode Island, nodigde in 1956 Duke Ellington uit, **Z**ijn nieuwe, eigenlijk oude, platenmaatschappij Columbia, met producer George Avakian, nam het concert op. Dat liep uit de hand, waarover zo dadelijk. Ellington bracht de "Newport Jazz Festival Suite" mee, niet of nauwelijks gerepeteerd, zodat die twee dagen later in de studio over gedaan werd en gemonteerd met gebruikmaking van de 7 juli Newport-opname. ~~U~~

~~U~~ U hoort deel twee van de drie, met klarinettist Russell Procope, en Ray Nance-cornet. **Z**ijn solo is die van Newport, ingemonteerd. "Blues to be there" is eigenlijk "In a blue summer garden" dat Ellington en Billy Strayhorn als piano-duet speelden voor Mercer Records op 12 november 1950.

CD

Duke Ellington a/h Orchestra: Blues to be there (Ellington, Strayhorn)
1B - 8:05 - CBS 450986 2

"Blues to be there", alias "In a blue summer garden", uit de "Newport Jazz Festival Suite" van Duke Ellington en Billy Strayhorn, Columbia studio, NYC, 9 juli 1956. **A**mbiance, Ellington's aankondiging en de solo van Ray Nance uit de originele session op het concert in Newport, Rode Island, 7 juli, waaruit nu echt de twee volgende stukken. Cat Anderson, Willie Cook, Clark Terry en Ray Nance-trompet, Britt Woodman, Quentin Jackson en John Sanders-trombone, Johnny Hodges en Russell Procope-alt, Jimmy Hamilton en Paul Gonsalves-tenor, Harry Carney-bariton-saxofoon. Duke Ellington-piano, Jimmy Woode-bas, Sam Woodyard-drums. Johnny Hodges in het eerste teruggrijpen van Ellington op 1938. 'The Jeep' was een beestje in de oude Popeye-cartoons en tekenfilm, dat van gedaante kon verwisselen, dwars door muren wandelen, dat soort dingen. De Ellingtonians waren fervente striplezers, dus: "Jeep's blues".

zelfde

Duke Ellington a/h Orchestra: Jeeps blues (Ellington, Hodges)
2 - 5:11 - idem

"Jeep's blues". En hierna een tweede 1938-stuk, "Diminuendo and Crescendo in Blue". Nieuw was de 'interval' door tenorsaxofonist Paul Gonsalves, iets dat hij al geruime tijd als feature onder verschillende titels had gedaan. Maar nu pakte hij echt uit. Aangevuurd door Basie's drummer Jo Jones die met een opgerolde krant op de rand van de stage in Newport frenetiek afterbeat begon te rammen, ontstond er iets unieks. Het ~~millionairs-~~publiek van Newport kwam van de stoelen, begon te dansen, de band swingde al misschien nooit tevoren, de politie raakte in paniek en maande George Wein de muziek te stoppen, wat hij tactisch wist uit te stellen. Duke Ellington.

zelfde

Duke Ellington a/h Orchestra: Diminuendo and crescendo in blue
3 - 14:58 - idem (Ellington)

"Diminuendo" met Ray Nance-cornet, ~~Henry Jones (trumpet)~~
~~band~~ dan de interval door tenorsaxofonist Paul Gonsalves, tenslotte "Crescendo in blue" met Johnny Hodges-alt-saxofoon en trompettist Cat Anderson. Newport, Rhode Island, 7 juli 1956, opgenomen door Columbia, nu op CD verkrijgbaar. Dit was de opswing voor Ellington na de dieptes van de eerste helft jaren vijftig, u hoort er nog veel van. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 558, MdR.

0 0 0 0 0

NA 215703

32:08

mont. 27.08.91